

δηγηθῶσι περὶ τῆς γραμμῆς, ἣν ἕκαστος ἐμελλεν ἀκολουθῆσαι.

Μετὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὄλωσ καὶ παρὰ πάντων εὐλογουμένην εἰσοδὸν τοῦ Μαυρομιχάλου, ἐτελέσθη τῇ ἐπιούσῃ παρὰ τὸν ἔξω τῆς πόλεως μικρὸν ποταμὸν, τὸν βέοντα διὰ τῶν συνόρων τῆς Λακωνίας καὶ Μεσσηνίας, δοξολογία κοινὴ πρὸς τὸν Ἰϋψιστον καὶ δέησις ἢ περιπαθεστέρα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Ἐκεῖ ἱερεῖς καὶ ἱερομόναχοι, τὴν ἱεράν περιβεβλημένοι στολὴν, ἔφερον τὰς εἰκόνας τῶν Ἁγίων, δι' αὐτῶν δὲ πύλογήθησαν αἱ σημαῖαι, καὶ οἰονεὶ ὠρκίσθησαν πάντες, ὁ μὲν Μαυρομιχάλης, ἵνα «ἀμύνη τὴν πατρίδα καὶ μό»
 »νος καὶ μετὰ πάντων, καθ' ἱερά τὰ πάτρια τιμήσῃ» οἱ δὲ στρατιῶται, ἵνα «μὴ καταιοχύνωσι τὰ ὄπλα τὰ ἱερά, οὔτε ἐγκαταλείψωσι
 »τὸν παραστάτην, δεφ' ἂν στοιχῆσωσι». Ἐνδόμυχος ἀγαλλίασις, ἣν ἐμπνέει τοῖς δούλοις ἢ ὥρα τῆς ἐλευθερίας, ἀνέλαμπεν ἐπὶ τοῦ προσώπου ὄλων πάσης τάξεως, ἡλικίας καὶ γένους· ἡ δὲ δόξα τοῦ Μαυρομιχάλου, ἀρχιστρατήγου κηρυχθέντος τῶν λακωνικῶν ὄπλων, ἦτο ἦδη ἡ ἀληθὴς δόξα τοῦ δυνατοῦ, ἐφ' οὗ ἐστηρίζοντο μεγάλαι ἐλπίδες.

Ταῦτα βλέπων ὁ βοεβόνας Ἀρκαούτογλους, ἀπέστειλε τὸν βελούκπασην αὐτοῦ (μοίραρχον) Κοκκίνην πρὸς τὸν Μαυρομιχάλην, ἐρωτῶν, ὡς καὶ πρότερον, τοὺς Καλαμίους, «*Τ' εἶν' τούτα;*» Ἡ πρὸς αὐτὸν ἀπάντησις ἐδόθη φανερά πλέον καὶ οὐχὶ κεκαλυμμένη ἑκείνος δὲ ἀπελπισθεὶς παρεδόθη αὐθημερὸν τῷ Μαυρομιχάλη μεθ' ἑτέρων ἑκατὸν πεντήκοντα Τούρκων, καὶ τὰ ὄπλα αὐτῶν ἔλαβον οἱ στερούμενοι τοιούτων Ἕλληνες· ἐκ τούτων δὲ τοὺς μὲν ἐπισημοτέρους ἐκράτησεν ὁ Μαυρομιχάλης ἐν Καλάμαις (α), οἱ δ' ἄλλοι διεσπάρησαν κακοτύχως ἐν τε τῇ Λακωνίᾳ καὶ τῇ Μεσσηνίᾳ.

Ἡ Λακωνία ἄλλην εἶχεν ὑψηλοτέραν καὶ γενικωτέραν ἀποστολὴν παρὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ Ἀρκαδίαν. Αὗται περιεσπῶντο ἐσωτερικῶς, ἡ μὲν Ἀχαΐα ἀπὸ τοῦ Ῥίου καὶ τῆς ἀκροπόλεως Πατρῶν, ἡ δὲ Ἀρκαδία ἀπὸ τῆς Τριπόλεως καὶ τοῦ παραπλεύρου Λάλα· ἡ Λακωνία ὅμως, ὡς μὴ ἔχουσα ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς, προώρισται, ἵνα βοηθῆ ἐξωτερικῶς, ὅπου ἡ ἀνάγκη ἐκάλει. Ὁμοιάζεν ἄρα ἠφαίστειον, ἐκχέον πυρῶδη πηλὸν κατὰ τῶν πέριξ καὶ πόρρω πολεμίων. Ὅλωσ δ' εἶπειν, οἱ τρεῖς οὔτοι νομοὶ ἴδιον ἔφερον χαρακτῆρα καὶ προσῶν, διακρινομένης τῆς μὲν Ἀχαΐας ὡς τοῦ πολιτικοῦ πνεύματος, τῆς δὲ Ἀρκαδίας ὡς τοῦ πολεμικοῦ νοῦς, τῆς δὲ Λακωνίας ὡς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἀκολουθοῦντα οὕτω τὸν προορισμὸν ἑαυτῶν